

vikling og Oplysning, er væsentlig modificeret ved den aktive Rolle, der er tildelt Retten (dens Ret til selv at stille Spørgsmaal til Vidner og Parter, dens Pligt til i Underretssager at vejlede selvmødende Parter, den Retten i det hele tillagte vidtgaende procesledende Myndighed).

*Parternes Afhørelse* (under Ansvar som ikke edfæstet Vidne).

*Hurtighed* er søgt fremmet paa mange Maader. Der er ordentligvis kun to Instanser; hvor der finder Skriftudveksling Sted, skal denne normalt tilendebringes i 2 Retsmøder, medens den mundtlige Hovedforhandling maa normalt tilendebringes i eet; Udsættelse gives ikke uden gyldig Grund; Domme afsiges hurtigst mulig; Formalitetsindsigelser afgøres før Realiteten; Sagsøgte kan ikke paastaa Afvisning paa Grund af urigtig Forkyndelse af Stævningen. Ankefristerne ere korte o. s. v.).

Særlig med Hensyn til *Strafferetsplejen*:

„*Anklageprincippet*“ (det »akkusatoriske« Princip) træder i Stedet for det nugældende »inkvisitoriske« Princip, d: den Sigtede skal ikke længere være »Forhørsobjekt«, men han staaer som selvstændig *Part* lige over for sin Modpart: Anklageren, der er forskellig fra og uafhængig af Dommeren. (Dette Princip er dog noget modificeret for Forundersøgelsens Vedkommende.)

„*Nævninger*“s Deltagelse i visse Straffesagers Afgørelse (Grdl. § 74).

*Summarisk Behandling* for Underretten af simple og utvivlsomme Sager og

*Udenretslig Afslutning* af mindre Politisager (»Forelæg«).

Nye og bestemte Regler for *Anholdelse* og *Varetagtsfængsel*.